

רשומות

הצעות חוק

הכנסת

14 במרס 2011

376

ח' באדר ב' התשע"א

עמוד

- 120 הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 112) (העלאת גיל המושגח), התשע"א-2011.
- 121 הצעת חוק מס ערך מוסף (תיקון מס' 41) (מיסוי על בסיס מזומן), התשע"א-2011.
- 122 הצעת חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 21) (הארכת רישיון לעובד זר בתחום הסיעוד), התשע"א-2011.

הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 112) (העלאת גיל המושגח), התשע"א-2011*

1. תיקון סעיף 362 בחוק העונשין, התשל"ז-1977, בסעיף 362, במקום "ארבע עשרה שנים" יבוא "שמונה עשרה שנים".

ד ב ר י ה ס ב ר

מוצע בזה להעלות את גיל המושגח מ-14 ל-18. מן הראוי כי האחריות והדאגה דרך קבע לכל צורכי חייו, מחייתו, שלומו ובריאותו של קטין שטרם מלאו לו 18 שנים תוטל על הורה או על מי שמשגיח עליו, ולא על הקטין עצמו. לפיכך מוצע לקבוע כי הורה או משגיח שאינו מספק את צורכי חייו של קטין עד לגיל הבגרות עובר עבירה פלילית.

השפעה על זכויות הילד

התיקון המוצע נועד להגן על שלומם ובריאותם של קטינים שמלאו להם 14 שנים.

סעיף 362 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק), קובע כי הורה של קטין שלא מלאו לו 14 שנים או של מי שאינו מסוגל לדאוג לצורכי חייו (להלן - המושגח) ומי שמשגיח עליו לפי דין או הסכם מחויבים לספק לו מזון, לבוש, צורכי לינה וצורכי חיים חיוניים אחרים. דינו של המפר חובה זו הוא שלוש שנות מאסר, אלא אם כן הוא הוכיח שנקט אמצעים סבירים לפי הנסיבות לספק את הצרכים החיוניים ואין בידו לספקם. סעיף 363 לחוק מוסיף וקובע כי הורה או משגיח שנטש את המושגח דינו אף הוא מאסר כאמור, וכן כי הורה או משגיח שסירב לקבל את המושגח מידי מי שאינו מחויב לדאוג לצרכיו, או שהשאיר אותו בידי אדם שלא הסכים לדאוג לצורכי חייו, דינו שישה חודשי מאסר.

חברי הכנסת: אורלי לוי-אבקסיס, אלכס מילר, נחמן שי, שלי יחימוביץ', אופיר אקוניס, אילן גילאון, מירי רגב

* הצעת חוק מס' 1375/18/פ; הועברה לוועדה ביום כ"ה בתמוז התש"ע (7 ביולי 2010).
1 ס"ח התשל"ז, עמ' 226; התשע"א, עמ' 80.

הצעת חוק מס ערך מוסף (תיקון מס' 41) (מיסוי על בסיס מזומן), התשע"א-2011*

1. בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975, בסעיף 29, אחרי פסקה (1) יבוא:
- "(א1) בעסקה של עוסק שהוא נותן שירות כמשמעותו בהוראות תוספת י"א להוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבונות), התשל"ג-1973², וחלה עליו החובה לנהל פנקסי חשבונות לפי אותה תוספת, יחול החיוב במס עם קבלת התמורה ועל הסכום שהתקבל, ובלבד שמחזור עסקאותיו אינו עולה על 15 מיליון שקלים חדשים בשנה."

ד ב ר י ה ס ב ר

באותה תקנה נקבעה הוראת שעה לשנים 2009 ו-2010 לגבי עסקאות של עוסקים שמחזור עסקאותיהם אינו עולה על 15 מיליון שקלים חדשים בשנה וחלה עליהם החובה לנהל פנקסי חשבונות על פי תוספת י"א להוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבונות), התשל"ג-1973, ולפיה תחול על אותן עסקאות החובה במס עם קבלת התמורה, ועל הסכום שנתקבל. ואולם הוראה זו פקעה, ולכן כיום נדרשים עצמאים ונותני שירותים להנפיק חשבונית מס, לדווח על הכנסה ולשלם את המס זמן לא מבוטל לפני קבלת התשלום מהלקוח. הלקוחות, לעומת זאת, זכאים לקזז את הוצאותיהם, על פי חשבונית המס שקיבלו, מהמס שהם חייבים בו, זמן רב לפני ששילמו עבור העסקה.

כדי לתקן עיוות זה מוצע לקבוע בחקיקה ראשית הוראת קבע המאפשרת לבעלי עסקים קטנים ובינוניים שמחזור עסקאותיהם אינו עולה על 15 מיליון שקלים חדשים בשנה לדווח על הכנסתם החייבת במס עם קבלת התמורה, ועל הסכום שנתקבל בפועל.

להערכת משרד האוצר להצעת חוק זו עלות תקציבית חד פעמית בסך 200 מיליון שקלים חדשים. הממשלה נתנה את הסכמתה להצעת החוק לקראת הקריאה הראשונה.

על עסקאות שיש לשלם בשלהן מס ערך מוסף ניתן לדווח בשתי דרכים: האחת, דיווח על בסיס מזומן - דיווח על הכנסות והוצאות של העסק לרשימת המס עם קבלת התשלום או במועד שבו הוצאה ההוצאה בפועל, ללא קשר למועד מתן השירות או אספקת המוצר; השנייה, דיווח על בסיס צבירה - דיווח על הכנסות והוצאות במועד מתן השירות או אספקת המוצר, ללא קשר למועד קבלת התשלום. דיווח על בסיס צבירה הוא מורכב יותר, ומתאים לעסקים גדולים, ואילו דיווח על בסיס מזומן משמש בעיקר בעלי מקצועות חופשיים, נישומים שאינם מחויקים מלאי ונותני שירות בהיקפים קטנים או עצמאים בעלי עסקים קטנים.

פרק ו' לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן - החוק), קובע את מועד החיוב במס בעסקאות שונות. סעיף 29 לחוק מסמין את שר האוצר לקבוע סוגי עסקאות שבהם החיוב במס יחול עם קבלת התמורה ועל הסכום שנתקבל. בתקנה 7 לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו-1976, נקבעה רשימה של עסקאות שבהן החיוב במס יחול עם קבלת התמורה ועל הסכום שנתקבל.

חברי הכנסת: אלכס מילר, רוחמה אברהם-בלילא

* הצעת חוק מס' 2722/18/פ: הועברה לוועדה ביום כ"ד בכסלו התשע"א (1 בדצמבר 2010).

¹ ס"ח התשל"ו, עמ' 52; התשע"א, עמ' 162.

² ק"ת התשל"ג, עמ' 626.

הצעת חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 21) (הארכת רישיון לעובד זר בתחום הסיעוד), התשע"א-2011*

1. תיקון סעיף 3א בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, בסעיף 3א, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ב) (1) על אף האמור בסעיף קטן (ב), רשאי שר הפנים להאריך את הרישיון לשם המשך העסקתו של עובד זר במתן טיפול סיעודי למטופל גם אם לא מתקיים האמור בסעיף קטן (ב)(1), מטעמים הומניטריים מיוחדים, ובלבד שלא יוארך לעובד זר מסוים רישיון כאמור אלא לטיפול במטופל אחד.
- (2) שר הפנים ימנה ועדה, בראשות שופט בדימוס או מי שכשיר להתמנות לשופט בית משפט שלום, אשר תיעץ לו לעניין החלטות לפי פסקה (1); הוועדה תשקול, בין היתר, את עמידתו של העובד הזר בתנאי רישיונו בעבר ותבחן חוות דעת לגבי עבודתו בישראל.
- (3) החלטות שר הפנים לפי סעיף קטן זה יהיו מנומקות.
- (4) שר הפנים יקבע בצו מכסה שנתית מרבית של רישיונות שיינתנו מטעמים הומניטריים לפי סעיף קטן זה.
- (5) שר הפנים ידווח לוועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, מדי שנה, על מספר הבקשות שאושרו או נדחו לפי סעיף קטן זה באותה שנה."

ד ב ר י ה ס ב ר

ההארכה לא תינתן לעובד מסוים אלא לטיפול במטופל אחד. השר אף יחויב לקבוע מכסה שנתית מרבית של רישיונות שיינתנו מטעמים הומניטריים מיוחדים.

מוצע לקבוע כי השר ימנה ועדה בראשות מי שכשיר להיות שופט בדימוס או מי שכשיר להתמנות לשופט בית משפט שלום, והיא תיעץ לו לעניין החלטות בנושא זה, וכי החלטותיו יהיו מנומקות.

מוצע להטיל על שר הפנים חובת דיווח שנתית לוועדת הפנים והגנת הסביבה על מספר הבקשות בעניין זה שאושרו או נדחו על ידיו.

סעיף 3א לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן - החוק), קובע כי שר הפנים רשאי להאריך רישיון לישיבת ביקור שניתן לעובד זר לתקופות שלא יעלו יחד על חמש שנים. לגבי עובד זר המועסק במתן טיפול סיעודי נקבע חריג המאפשר להאריך את רישיונו מעבר לחמש השנים האמורות, בין היתר בתנאי שהוא מועסק במתן טיפול סיעודי לאותו מטופל, ברציפות, במשך השנה שבתכוף לפני תום תקופת ההארכה הכוללת. בהצעת החוק המתפרסמת בזה מוצע להסמיך את שר הפנים להאריך רישיון של עובד זר מטעמים הומניטריים מיוחדים גם אם העובד לא הועסק בכל פרק הזמן האמור אצל אותו מטופל סיעודי.

חברי הכנסת: דוד אזולאי, איתן כבל, עמיר פרץ, דב חנין, יעקב כץ

* הצעת חוק מס' 2941/18/פ; הועברה לוועדה ביום י"ט באדר א' התשע"א (23 בפברואר 2011).

¹ ס"ח התשי"ב, עמ' 354; התש"ע, עמ' 497.